

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 56/24

Λουξεμβούργο, 21 Μαρτίου 2024

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-611/22 P και C-625/22 P |
Illumina κατά Επιτροπής

Συγχώνευση Illumina-Grail: Ο γενικός εισαγγελέας N. Αιμιλίου προτείνει την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου και την ακύρωση των αποφάσεων που εξέδωσε η Επιτροπή επί αιτήσεως παραπομπής

Κατά τη γνώμη του γενικού εισαγγελέα, τα κράτη μέλη δεν μπορούν να ζητούν από την Επιτροπή να εξετάσει πράξη συγκέντρωσης που δεν έχει κοινοτική διάσταση, ακόμη και όταν τα ίδια δεν έχουν αρμοδιότητα να την ελέγξουν δυνάμει της εθνικής τους νομοθεσίας

Το ενωσιακό σύστημα ελέγχου των συγχωνεύσεων –το οποίο διέπεται από τον κανονισμό για τις συγκεντρώσεις¹– βασίζεται προεχόντως στον κύκλο εργασιών των συμμετεχουσών επιχειρήσεων. Ορισμένες διατάξεις του εν λόγω κανονισμού, ιδίως εκείνη του άρθρου 22, παρέχουν, κατ' εξαίρεση, στην Επιτροπή την εξουσία να ελέγχει συγχωνεύσεις οι οποίες δεν πληρούν τα επίμαχα κατώτατα όρια κύκλου εργασιών, όταν οι οικείες υποθέσεις παραπέμπονται στην Επιτροπή από τις αρχές των κρατών μελών, ενδεχομένως κατόπιν πρόσκλησης από την ίδια την Επιτροπή.

Στην υπό κρίση υπόθεση, το Δικαστήριο καλείται, κατ' ουσίαν, να κρίνει αν το άρθρο 22 του κανονισμού συγκεντρώσεων παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να ελέγξει συγχώνευση κατόπιν σχετικής παραπομπής από τις αρχές κράτους μέλους, όταν οι τελευταίες δεν έχουν αρμοδιότητα να την εξετάσουν καθώς δεν υπερβαίνει τα κατώτατα όρια που ορίζει η εθνική τους νομοθεσία περί ελέγχου των συγχωνεύσεων.

Στην προκειμένη περίπτωση, η Illumina Inc. –εταιρία με έδρα τις Ηνωμένες Πολιτείες, η οποία δραστηριοποιείται στον τομέα της γενετικής ανάλυσης και της ανάλυσης γονιδιώματος μέσω αλληλούχησης και συστοιχιών– επρόκειτο να αποκτήσει τον αποκλειστικό έλεγχο της Grail LLC, επίσης εταιρίας με έδρα τις Ηνωμένες Πολιτείες, η οποία αναπτύσσει τύπους αιματολογικών εξετάσεων για την πρώιμη ανίχνευση καρκίνου. Η συγχώνευση δεν κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή, δεδομένου ότι δεν είχε ευρωπαϊκή διάσταση, λόγω του περιορισμένου κύκλου εργασιών των συμμετεχουσών κατά τα οριζόμενα στον κανονισμό για τις συγκεντρώσεις. Επιπλέον, δεν κοινοποιήθηκε ούτε στα κράτη μέλη της Ένωσης και του ΕΟΧ, εφόσον δεν ενέπιπτε στο πεδίο εφαρμογής των εθνικών τους νομοθεσιών περί ελέγχου των συγχωνεύσεων.

Κατόπιν καταγγελίας σχετικής με την ως άνω πράξη συγκέντρωσης και αφού κάλεσε τα κράτη μέλη να υποβάλουν αίτηση παραπομπής, η Επιτροπή έλαβε τέτοια αίτηση από τη γαλλική αρχή ανταγωνισμού, η οποία της ζητούσε να εξετάσει την επίμαχη συγκέντρωση². Με ενημερωτικό της έγγραφο, η Επιτροπή πληροφόρησε τις Illumina και Grail ότι υποβλήθηκε αίτηση παραπομπής, επισημαίνοντας ότι η επίμαχη συγκέντρωση δεν μπορούσε να πραγματοποιηθεί αφ' ης στιγμής –και στον βαθμό που– ίσχυε η υποχρέωση αναστολής που προβλέπεται στον κανονισμό για τις συγκεντρώσεις. Με την απόφασή του στην υπόθεση *Illumina κατά Επιτροπής*³, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της Illumina κατά του ως άνω ενημερωτικού εγγράφου και των αποφάσεων με

τις οποίες η Επιτροπή είχε δεχθεί την αίτηση παραπομπής και τα αιτήματα συνυποβολής της. Η Illumina και η Grail άσκησαν αναίρεση κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου.

Με τις σημερινές του προτάσεις, ο **γενικός εισαγγελέας Νικόλας Αιμιλίου προτείνει στο Δικαστήριο να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου και να ακυρώσει τόσο τις αποφάσεις με τις οποίες η Επιτροπή είχε δεχθεί την αίτηση παραπομπής και τα αιτήματα συνυποβολής της, όσο και το ενημερωτικό έγγραφο της Επιτροπής.**

Ο γενικός εισαγγελέας Ν. Αιμιλίου εκτιμά ότι **το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 22 του κανονισμού για τις συγκεντρώσεις κρίνοντας ότι** από τη «γραμματική, ιστορική, συστηματική και τελολογική» ερμηνεία της εν λόγω διατάξεως συνάγεται το συμπέρασμα ότι **τα κράτη μέλη μπορούν να ζητούν από την Επιτροπή την εξέταση πράξεως συγκέντρωσης που δεν έχει κοινοτική διάσταση, ακόμη και όταν τα ίδια δεν έχουν αρμοδιότητα να την ελέγξουν δυνάμει της εθνικής τους νομοθεσίας.**

Αφού εξετάζει το γράμμα, το ιστορικό, το πλαίσιο και τον σκοπό της ως διατάξεως, και λαμβάνοντας υπόψη τη λογική του ενωσιακού συστήματος ελέγχου των συγχωνεύσεων, καθώς και ορισμένων αρχών του δικαίου της Ένωσης (όπως οι αρχές της θεσμικής ισορροπίας, της επικουρικότητας, της ασφάλειας δικαίου και της εδαφικότητας), ο γενικός εισαγγελέας διατυπώνει τη γνώμη ότι το άρθρο 22 του κανονισμού για τις συγκεντρώσεις δεν συνηγορεί υπέρ της ευρείας ερμηνείας την οποία του προσέδωσε το Γενικό Δικαστήριο.

Μια τέτοια ερμηνεία οδηγεί, μεταξύ άλλων, σε ιδιαιτέρως σημαντική διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού για τις συγκεντρώσεις και του πεδίου των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής. Η Επιτροπή θα αποκτούσε, διά μιας, την εξουσία ελέγχου σχεδόν κάθε συγκέντρωσης οπουδήποτε στον κόσμο, ανεξαρτήτως του κύκλου εργασιών των επιχειρήσεων και της παρουσίας τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή της αξίας της συναλλαγής, και οποτεδήποτε, ακόμη και πολύ μετά την ολοκλήρωση της συγχώνευσης. Περαιτέρω, οι διαδικασίες που θα προέκυπταν συνεπεία τυχόν ευρείας ερμηνείας του άρθρου 22 του κανονισμού για τις συγκεντρώσεις δύσκολα θα μπορούσαν να θεωρηθούν αποτελεσματικές, προβλέψιμες και ικανές να παράσχουν ασφάλεια δικαίου στα ενδιαφερόμενα μέρη.

Ο γενικός εισαγγελέας Ν. Αιμιλίου καταλήγει στο συμπέρασμα ότι **το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή του άρθρου 22 του κανονισμού για τις συγκεντρώσεις. Κατ' ορθή ερμηνεία, η προαναφερθείσα διάταξη δεν παρέχει στην Επιτροπή την εξουσία να εκδίδει αποφάσεις όπως οι προσβληθείσες στην υπό κρίση υπόθεση, όπερ σημαίνει ότι τόσο αυτές όσο και το ενημερωτικό έγγραφο θα πρέπει να ακυρωθούν.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Οι προτάσεις του γενικού εισαγγελέα δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο. Έργο του γενικού εισαγγελέα είναι να προτείνει στο Δικαστήριο, με πλήρη ανεξαρτησία, νομική λύση για την υπόθεση που του έχει ανατεθεί. Η υπόθεση τελεί υπό διάσκεψη στο Δικαστήριο. Η απόφαση θα εκδοθεί αργότερα.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Το Δικαστήριο μπορεί να επιληφθεί αιτήσεως αναίρεσεως, η οποία περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, κατά αποφάσεως ή διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου. Καταρχήν, η άσκηση αναίρεσεως δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εάν είναι παραδεκτή και βάσιμη, το Δικαστήριο αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση που η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς. Σε αντίθετη περίπτωση, αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, το οποίο δεσμεύεται από την απόφαση που εξέδωσε κατ' αναίρεση το Δικαστήριο.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) των προτάσεων δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα CURIA κατά την ημερομηνία αναπτύξεώς τους.

Επικοινωνία: Ευαγγελία Λύκου ☎ (+352) 4303 2077

Στιγμιότυπα από την ανάπτυξη των προτάσεων διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106

Ακολουθήστε μας!

¹ [Κανονισμός \(ΕΚ\) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου](#), της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων («Κοινοτικός κανονισμός συγκεντρώσεων»).

² Η αίτηση παραπομπής υποβλήθηκε από τη γαλλική αρχή ανταγωνισμού, η δε βελγική, ελληνική, ισλανδική, ολλανδική και νορβηγική αρχή ανταγωνισμού ζήτησαν να την συνυποβάλουν.

³ Απόφαση της 13ης Ιουλίου 2022, Illumina κατά Επιτροπής, [T-227/21](#), (βλ. ανακοινωθέν τύπου [αριθ. 123/22](#)).